

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Mulieres, quæ Deiparam secutæ virginali castimonia claruerunt, & martyrii palmam sunt ademptæ. Sect. 4. n. 30.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

actu vitam servare, & in eadem civitate anno 1459. vita functus in templo S. Miniatii tumulatur, cuius marmoreo sepulchro hoc est inscriptum Epi aphium:

*Regis stirps, Iacobus nomen, Lusitana propago,
Insignis forma, summa iudicatio.*

*Cardineus titulus, morum nitior, optima vita,
Ista fuere mihi, mors tunc venem rapuit.*

Ne se pollueret, maluit ille mori.

Casimirum Calumiri III. Poloniae Regis filium, Vilnae in Lituania, eodem modo extinctum refert Martinus Cromerus lib. 29. de origine, & rebus gestis Polonorum his verbis: *Fertur, inquit, Casimirus Casimiri III. Poloniae Regis filius tam castus, & continenter vixisse, ut medicis conubium suadentibus, si sanus esse vellet mortem oppetere, quam legem pietatis Christiana transgredi maluerit, longè aliter sentiens quam multi mortales corruptissimo hoc nostro saeculo, qui neque penitendum, neque pudendum sibi esse ducunt in coeno libidinum volutari.* haec ille. Hunc Casimirum anno 1589. vita functum in beatorum numerum retulit Leo X. summus Pontifex, quemadmodum testatur Martyrologium Romanum die 4. Martii quo die memoria ejus ibi recolitur.

Michael Verinus Poeta Hispanus, vix 18. annos natus, eadem de causa pudicitiae studio ex hac luce migravit paulò post S. Casimirum, quemadmodum ex Angelo Politiano refert Genebrardus lib. 4. suae Chronographiae ante annum Christi 1492.

Robertus Cardinal. nobilis, patria Politianus à Julio III. cuius erat, ex sorore pronepos anno Domini 1553. aetatis suae 13. ea dignitate ornatus, adolecens fuit eximiae probitatis, & magnae spei. Is nondum sacris initiatus, cum simili orbo, quo n. de quibus jam diximus, teneretur; maluit tamen quemadmodum refert Thomas Bozius de signis Eccles. lib. II. cap. 6. Carnis integritatem cum vitae iactura retinere quin etiam corpus suum verberibus, cilicio, & abstinentia ita afflictabat, ut in ipso juventutis flore ex jejuniis, & corporis castigatione lenta, ac mortifera febre correptus, cum sex ipsos menses insigni patientiae exemplo decubisset, ad vitam tandem caelestem evolavit anno Domini 1559. aetatis 17. in D. Petri Montorii marmoreo sepulchro conditus, de quo illud refert Alphonsus Ciaconius in vitis Pontificum, in Cardinalibus Julii III. illum humana omnia contempsisse, rebusq; spiritua-

libus addictum divino amore usque adeo flagrasse, ut de relinquenda purpura, & religioso Societatis instituto complectendo cogitavit; verum à Patribus ejusdem Societatis, illo praesertim, qui erat ejus confessorius, fuisse dissuasum, ita Ciaconius. Caeterum ejus confessorius erat Joannes Polancus vir pietate aequè, ac prudentia insignis Secretarius nostrae Societatis, superstitè adhuc B. Ignatio Societatis Fundatore.

**MULIERES, QUAE DEIPARAM
secuta virginali castimonia claruerunt,
martyrii palmam sunt adeptae.**

SECTO III.

Sanctus Hieronymus epist. 22. ad Eustochium agens de virginitatis custodia, viros nonnullos, qui in veteri lege virgines fuere commemorat; at verò in lege Evangelica virtutem hanc latius in mulieres propter Deiparam mansisse, pulchrè animadvertit; ejus verba sunt: *Virgo Helias. Helias virgo, virginis mulier filii Prophetarum. Hieremie dicitur, Et tu no accipias uxorem. Inveniebatur ergo in viris tantum hoc continentia bonum, & in doloribus jugiter Eva parturiebat. Postquam vero Virgo concepit in utero, & peperit nobis puerum, cuius principatus in humeros ejus. Deus forem, Patrem futuri saeculi, soluta maledictio est mors per Evam, vita per Mariam. Ideoque & dicitur virginitatis donum fluxit in feminas, quia capiti à femina statim ut filius Dei ingressus est super terram, novam sibi familiam instituit ut qui ab Angelis adorabatur in caelo, haberet Angelos & in terris. Tunc Hierosolymis caput iudith continentis amputavit. hucusq; Hier.*

Quoniam vero mulieres majori, quam viri custodiae domi continent, illisque à natura virginali signaculum est tributum; hinc factum est, ut ab ipso Apostolorum tempore virgines, quae integritatem suam Deo consecrare volebant, tanquam Christi sponsae, solenni sacri velaminis ritu donari consueverint; ut videre est apud sanctos Patres, & exemplum habemus in Flavia Domitilla, quae, ut est in Breviario Rom. die 12. Maii à S. Clemente Papa sacrum virginitatis velamen accepit, quod à Hieronymo epist. 8. vocatur flammecum virginali, quod ad imprecationem Pontificis sanctum virginum operit caput; Flammecum enim velum

Virginitatis cultus post Deiparam in mulieribus amplius platur. Hier. 26.

Iudith. 11.

Flammecum virginali quo sacrae virgines velabantur.

Offic. Eccl.

Virginitatis cultus post Deiparam in mulieribus amplius platur.

velum erat rubrum, sic dictum, quod flammis colore imitaretur, quo nuper nuptae mulieres caput, partemque faciei tegebant. eodem modo virgines, quae Christo desponsabantur, flammam virginale accipiebant; nam eas Christi sponsas appellant Tertullianus lib. de velandis virginibus, cap. 10. Innocentius epist. 2 & alii, ita ut Hieronymus epist. 27. matrem Virginis D. o. conecratae, Dei socrum nominare non dubitet. Ideo S. Ignatius epist. 9. ad Antiochenos: *Virgines, inquit, agnoscat, cui se consecrarunt*, epist. 10. ad Heronem: *Virgines serva, uti pretiosa Christi monilia*. Augustinus vero Tractat. 9. in Joannem: *Nec illa, ait, qua virginitatem Deo vorvent, quanquam ampliore gradum honoris, & sanctitatis in Ecclesia teneant, sine nuptiis sunt. Nam & ipsa pertinent ad nuptias cum tota Ecclesia, in quibus nuptias sponsus est Christus*.

Hujus ritus velandi virgines meminit Tertullianus libro citato, & sanctus Cyprianus de discipulo & habit, Virg & alii multi, de quo sanctus Ambrosius ad virginem lapsam: *Sacro, inquit, velamine recta es*; idcirco non nisi certis diebus magna celebritate fiebat, quemadmodum habetur 20. quaest. 1. cap. de votis, ex Gelasio epist. ad Episcopos per Lucianam, cap. 14 & 15.

Ut igitur nonnullas ex illustrioribus virginibus in praesentia ordine quodam recensamus. Primum in medium afferemus eas, quae ad virginitatis deus martyrii gloriam adiecere, quamvis martyrium pro sola fide obierint: deinde virgines eas, quae pro fide, & virginitate tuenda sunt passae: tum vero eas, quae in pace Ecclesiae virginitatem abique sanguinis effusione D. o. obtulerunt. Ut autem brevitati consulamus, primum illarum nomina ponemus adjecto die, quo in Martyrologio earum memoria recolitur, quod lector facilius Sursum, Petrum de Natalibus, & notas Baronii in Martyrologium de iisdem consulere possit: deinde praetermissis iis, quae ad earum vitam, & ad singula tormentorum genera, quae Christi causa sustulerunt spectant, aliqua tantum de istis subijciemus, quae ad hoc argumentum quod tractamus, maxime illustrandum facere videbuntur.

Virgines Christo sacra aliis virginibus

Ante omnia vero de sacris virginibus Christo dicatis, illud ponendum est, eas non solum numero, sed etiam animi fortitudine superare paucas illas Ethnicorum Vestales Virgines, &

Palladis Sacerdotes, quae ex Ambrosio lib. 3 de Virginitate non morum, sed annorum temporariam pudicitiam collatis immunitatibus, & oblato pretio absque temporis perpetuitate servabant, quod ubi Ambrosius leganter expendisset, subdit: *Quantò igitur nostra virgines fortiores, quae vincunt etiam, quas non vident potestates, quibus non tantum de carne, & sanguine, sed & de ipso mundi principe, saeculi que rectori victoria est*. Ita Ambrosius, quod ex subiectis exemplis magis fiet perspicuum.

Irene Thessalonica Regina stirpe progenita, Urbis Lupiarum in Salentinis Patrona, a S. Timotheo Apostoli Pauli discipulo baptizata, virginitatis studio, quam Christo consecravit, sponsum sibi a parente Licinio oblatus recusans, multa pro Christi fide primum sub parente, quem tandem ad Christi fidem convertit, deinde sub alio tyrannus perpeffa, demum martyr gloriosa fortiter occubuit; cuius dies anniversaria in Martyrologio Romano, & in Menologio Graecorum, Maii adnotatur; eius reliqua Lupis magna cum veneratione asservantur in hodiernum usque diem, tum mira odoris suavitate sedolent, tum etiam plurimis miraculis coruscant, ipsius vitam ex Graecorum monumentis non minus diligenter, quam eruditè conscripsit noster Antonius Beatus, s. quam etiam habet Petrus de Natalibus lib. 4. cap. 12. sub nomine Catharinae, in quo illud de Licinio Imp. emendatione eget, cum 300. circiter annis ante Licinium Imperatorem vixerit.

Euphemia, Dorothea sorores, Tecla item, & Erasma sorores omnes virgines Aquileiae 3. Septemb. quae sub Nerone a Praefide Vedasto propter Christi fidem multis suppliciiis affectae, iussu sunt nudae per Aquileiam duci. Verum orante Euphemia ab Angelo candida stola sunt coopertae, tandem gladio caesae sunt, & a S. Hermagora sepultae.

Iuliana virgo Patavina nobilissima 7. Sept. a sancto Prosdocimo sancti Petri discipulo baptizata, Maximi Praefidis iussu propter fidei constantiam gladio transverberata est.

Fides, Spes, & Caritas sorores virgines filiae S. Sophiae Romae sub Adriano die 1. Augusti variè, & crudeliter tortae, martyrium consummarant. Sophia vero mater earum, die 30. Septembris in pace quievit.

Martina virgo Romana patre Consule nata sub Alexandro Imperatore die 1. Januarii post varia tormenta gladio caesa est.

longè praesians,

31.
S. Irene
virgo &
martyr.

*Cæcilia
virgo &
mari. Va-
lerianus
sponsus.*

Cæcilia virgo præclarissima Romæ 21. Novembris, sub Alexandro Imperatore post Valerianum sponsum, aliosque ad fidem Christi ejus opera conversos, jussu Almachii Præfecti in clyto martyrio est coronata.

*52.
S. Barbara
virg. ab
Angelo
præcisâ ma-
milla resti-
tuitur.*

Barbara virgo Nicomedie sub Maximino Imperatore, qui Alexandro successit 4. Decemb. hæc cum cœlesti sponso se ipsam dicasset, & à multis viis primariis propter ejus egregiam formam in matrimonium peteretur, nulla ratione à parente Dioscoro ad conjugium persuaderi potuit; quam cum deinde Christianam pater comperisset, crudeliter caesam Martiano Præfidi tradidit, cujus jussu post multa exhausta tormenta utraque mamilla præcisâ per urbem nuda circumducitur: verum ea orante, ab Angelo mammillis restitutis, candenti stola corpus conregitur, denique unâ cum Juliana religiosa foemina, quæ in ejus suppliciiis lachrymas iundebat, eamque ad fidei constantiam hortabatur, gladio est percussa. Antè mortem verò Dominum oravit, ut qui sui nominis, & martyrii meminissent, nec pestilenti morbo, nève ulla alia corporis modestia vexarentur, auditaque est vox de cœlo, quæ eam cum Juliana ad cœlum vocabat, ejusque petitionem implendam pollicebatur.

*Eadem ab
Angelo al-
ba stola re-
gitur.
Juliana
mari. cum
Barbara
ad cœlum
emissa di-
vinitus e-
vocatur.
S. Barbara
preces in o-
bitu exau-
diuntur.*

Huius præclarissimæ virginis quoddam memoriale miraculum contigisse narratur, anno Domini 1448, quod huic narrationi atrox duxi, ut huius virginis preces quanto perè apud Christum valeant, intelligamus.

*Henrico
Kok igno-
penè cre-
mato à S.
Barbara
vita pro-
rogatur.*

Quidam Henricus Kok septuagenarius Gorcomi, quod est Hollandiæ oppidum degens, S. Barbaram quotidie venerabatur, audierat enim eum, qui in vita eam honorasset, absque confessione, & Eucharistia minimè moriturum: cumque domo flammis correpta, ipse quoque totus exureretur, sanctam Barbaram oravit, ne pateretur eum sine Sacramentis decedere, mirum dictu, sancta Barbara manu sua eum totum jam adustum, ita ut exta nudarentur cremata, & totum corpus aflatum, & inflexibile esset, præter oculos, linguam, & cor perstrata, mineu tectum educens, tuto in loco eum reponit, adjecitque sua intercessione vitam ei ad auroram usque prorogatam, quo Sacramenta Confessionis, Eucharistiæ, & extremæ Unctionis susciperet; quare per se ipse ad domum fixæ jam nuptæ perrexit, ad quod spectaculum plurimi accurrerunt, ipse verò omnes ad reum terrenarum contemptum, ad Dei cultum

ad sacratissimam Deiparæ dilectionem, & venerationem, & ad S. Barbaræ devotionem hortabatur, omnium verò suorum peccatorum ab infantia confessione peracta, reliquis Sacramentis ritè susceptis, Deum orans, & Deiparæ, S. Barbaræ, S. Laurentii, aliorumque electorum precibus se commendans, spiritum emisit. Hoc miraculum fufius descriptum literis mandavit Theodoricus Pauli de Gorcum, qui ejus confessionem excepit, eique alia Sacramenta ministravit, in cujus manibus decessit: illudque refert Surius tom. 6. hoc ipsum de S. Barbara cum B. Stanislaus Kostka Societatis nostræ adhuc in sæculo Viennæ degens accepisset, eam in pauonam suam delegit, & ut se quoque sine Sacramentis ex hac vita discedere non pateretur, precibus, Sacramentisque poenitentia, & Eucharistiæ susceptis instituit: cumque egrotata et in domo cujusdam hæretici, & vereretur, ne sine viatico diem obiret, illud S. Barbaram enixe rogat venisse tempus, quo ejus beneficio indigeret; & ecce nocte intempesta ipsa apparet S. Barbara, duoque Angeli in clario lumine, qui sacrosanctam ei Hostiam cum ingenti ipsius letitia portexerunt. Is, ut videtur est in ejus vita à nostro Francisco Sachino edita, postea Deiparæ voce ad Societatem nostram vocatus in nostro tyrocinio sanctitate claus migravit in cœlum anno 1566.

Reparata virgo Cæsareæ in Palæstina 8. Octobris sub Decio, hæc cum nollet idolis sacrificare, variis tormentorum generibus cruciata, demum gladio percutitur, cujus anima in columbæ specie de corpore egredi, cœlumque conscendere visa est.

Apollonia virgo Alexandrina 9. Februarii, huic propter Christi fidem tempore Decii omnes contusi, & evulsi sunt dentes, ut propterea in dentium doloribus ad eam peculiariter coniugere, ejusque auxilium mirificè experiri soleamus. Ejus martyrium refert Eusebius lib. 6. cap. 34. ex Dionysii Episcopi Alexandrini Epistola, qui affirmat eam id temporis cum primis admirandam, & admodum provecam ætate fuisse, additque in eadem epistola eo tempore Alexandriæ pro Christo passas Ammonariæ virginem inauditis tormentorum generibus exercitiam, & Mercuriam, Dionysiam, & alteram Ammonariam omnes gladio caesas de quibus in Martyrologio 12. Decembris.

Restituta virgo in Africa 17. Maii, hæc Valeriano imperante à Proculo Præfide variè torra

& in

*Theodori-
cus Pauli
Degreus*

*S. Stanisla-
us Kostka
ab Angelis
sanctissimâ
Euchari-
stiam S.
Barbara
intercessi-
one sumpsi*

*Idem à
Deiparâ
ad Socie-
tatem ipsi
vocatur.*

*33.
Apollonia
virgo. &
mari.*

& in navicula pice, & stupa referta, ut in mari comburetetur imposita immo igne, cum in incensores flamma converteretur, ipsa in oratione spiritum Deo reddidit, cuius corpus cum eadem navicula Dei nutu ad Anariam Insulam prope Neapolim devectum à Christianis magna veneratione susceptum est, & in ejus honorem Constantinus Magnus Basilicam postea Neapoli erigendam curavit. hæc in Martyrologio.

Maria virgo & Martyr.

Maria virgo cujusdam Tertulli ancilla 1 Novembris sub Adriano Imperatore. hæc Verona cum in Natali filii Domini sui de immolatis gustare noluisse, sed magis Christianorum more jejuniis operam daret, à conserva delata, diris verberibus afflicta, & duro ac diuturno carcere, & fame à Tertullo est vexata: deinde Præses sibi oblatam, & sacrificare recusantem, equulei extensione, & unguarum laceratione adeò exercebat, ut populus ad commiserationem commotus injussè virginem torqueri vociferature, quare, dum in carcerem remittitur, è satellitum manibus elapsa ad saxum collis pervenit, cumque ab insequentibus persecutoribus se circumdatam videret, Deum precata est, ne in eorum manus traderetur, quare saxum divina virtute aperitur, virginemque in se suscipiens clauditur nullo aditu relicto dimissis aliquibus veltis frustulis extra saxum, ibique spiritum Deo reddidit. Præses vero ad eum lapidem erudendum plurimos misit, quos ubi manum lapidi injicere tentarunt fulgor exortus, tonitrua, & terræ motus magnus, duo quoque equites cælesti igne rutilantes è cælo advenientes tanto timore affecerunt, ut in terram corruentes expirarent; alii verò, qui evaserunt, ad idolorum templum confugientes fulminibus cum ipso Præsede sunt interempti; qui verò sunt extincti, ad duo millia numerantur; quæ omnia multi gentium videntes Christi fidem susceperunt, quorum numerus ad tria millia pervenisse scribitur. hæc Vincentius in spec. hist. lib. 10. cap. 86. & 87. Petrus in catalogo lib. 10. cap. 4.

Eandem à axo ceden te excipitur. Illius persecutores divinitus occiduntur.

Gundenes virgo Carthagine 18. Julii. hæc sub Severo Imperatore anno Domini 205. jussu sub Ruffini Proconsulis ob Christi confessionem quater diversis temporibus equulei extensione vexata, & unguarum horrenda laceratione emiciata, carceris squallore diu afflicta, novissime gladio cæsa est.

Aquilina virgo Bybli in Palæstina 13. Junii. hæc sub Diocletiano Imperatore duodecimum annum agens, quod Christi fidem aliis fecerit perinadere conaretur ad Volusianum Judicem delata, ob fidei confessionem colaphis, & verberibus cæsa, & tubulis candentibus per aures ad cerebrum perforata, demum percussa gladio virginitatem martyrio consecravit.

34. Aquilina virgo & mart.

Cyriaca virgo Nicomediæ 19. Maii. hæc cum liberè impietatis Maximianum Imperatorem objurgasset, dirissime cæsa, & dilaniata, ad ultimum igne cremata est, cum qua passæ sunt aliæ quinque virgines.

Fortunata virgo Cæsareæ in Palæstina 14. Octobris. hæc in persecutione Diocletiani post equuleum, ignes, & bestias, & alia tormenta superata spiritum Deo reddidit, cuius corpus postea tempore Constantini, & Irenes Augustorum Puteolos primum, inde Neapolim in Campania delatum fuit, & in Ecclesia sanctimonialium S. Gaudiosi religiosè asservatur, passæ sunt cum eadem S. Fortunata, Corponius Evaristus, & Priscianus ejus fratres, qui post eam pro Christo gladio sunt jugulati, quorum corpora in eodem templo requiescunt.

Fufca virgo Ravennæ 13. Februarii hæc cum decimumquintum ætatis annum ageret propter Christi fidem primum à parte carceris custodia, & inedia vexata, deinde sub Quintiano Præsede multa cum Maura ejus nutrice percussa, demum gladio transfixa martyrium consummarunt, de quibus Martyrologium, & Petrus de Natalibus lib. 3. cap. 119.

Dorothea virgo Cæsareæ in Cappadocia 6. Februarii. Hæc Apricio Præsede ad Christi fidem deserendam, & ad nuptias cohortanti liberè respondit se Christi sponsam esse, ab eoque in suum paradysum, & thalamum, ut sperabat, introducendam, Christam & Callistam sorores quæ à fide defecerant, ad eam seducendam submissas ad fidem reduxit, propter quam etiam martyrium susceperunt; ipsa verò equuleo diu tortâ, diuissime quoque palmis cæsa, cum ad mortem duceretur, à Theophilo quodam scholastico per deridiculum rogatur, ut è Paradiso sui sponsi mala, aut rosas tibi transmitteret, qua annuente, cum gladio percussenda ad Dominum orasset, puer in oratio tria mala, tresque rosas de paradiso sui sponsi hyemis tempore ei derulit, quod munus per eundem puerum Theophilo transmissit, sicque jugulâ pro Christo præbuit: eo miraculo Theophilus ad fidem

Dorothea rosas, ac mala è Paradiso ad Theophilum transmittit.

conversus, multis & ipse pro Christo superatis tormentis, gladio martyrium consummavit.

Eugenia virgo tempore Galieni Romae 25. Decembr. haec filia Philippi Alexandria Praefecti, & Claudia uxoris ejus, cum sanctis Proto, & Hyacyntho suis eunuchis ab Heleno Heliopolcos Episcopo baptizati, rejecto conjugio Aquilini, seu Acilii Consulis, aliorumque qui eam in conjugem petebant, assumpto virili habitu: cum suis Eunuchis in Monachorum Monasterio mi. a sanctitate vixit; postea se ipsa Philippo & Claudia parentibus prodens, usq; ad fidem conversis, in Urbem veniens, post sacros Virginum choros Christo aggregatos, sub Nicetio Urbis Praefecto diu agonizans, novissime gladio est jugulata: Protus quidem, ac Hyacynthus pro Christi fide die 11. Sept. securi feriuntur. Philippus S. Eugeniae pater jussu Terentii ejus successoris, pro Christo gladio est jugulatus die 13. Sept. Claudia vero mater post paucos dies ad Christum migravit, & cum filia Eugenia est tumulata.

Digna & Emerita virgines Romae 22. Sept. sub Valeriano & Gallieno martyriū obierunt.

Lucilla, & Flora virgines Romae 29. Julii sub Galieno Imperatore. Quae ex Petro de Natal. lib. 6. cap. 157. ab Eugenio Rege quodam barba o capta, atque in Africam abductae. eisdem ipsas violare volenti, dixerunt se Deum caeli habere suae virginitatis custodem, & corruptionis ultorem, quare ab injuria abstinuit, seque cum ad bellum procederet, eisdem commendabat, & victor redire solebat; tandem post viginti annos divinitus monitae, ut in Urbem ad martyrii coronam redirent cum Rege, qui in Christum crederet, Romam venire,

*Eugenius
Rex mart.
Antoninus
Theodorus
Ch. 18. loc.
martyres*

ubi cum ipso Eugenio, Antonino, Theodoro, & sociis decem & octo illustre martyrium obierunt, quemadmodum in Martyrologio eo die refertur. Scio Cardinalem Baronium in suis ad Martyrologium notis, quaedam in his actis non satis probare, nos in hoc loco illud tantum monemus, Galieni tempore ob ejus insignem desidiam, atque ignaviam, triginta insurrexisse tyrannos: quare mirum esse non debet, si in Africa aliquis regulus has virgines in captivitatem abduxerit, cum quibus postea martyrium subierit, haec etiam confirmari possunt ex Lucio Rege Britannorum, qui circa annum Domini 177. in Britannia, quamvis in provinciam redacta regnasse dicitur ex Beda lib. 1. de gestis Anglorum cap. 4. & fide Christi

suscepta, & regno relicto, in Germania Curiae decessit ex Martyrologio die 3. Decembris, cuius acta ex Baronio in eundem locum, cum Episcopum, & martyrem fuisse praedicant, & in notis ad 26. Maii in Eleuthero Papa explicat Baronius, quomodo eo tempore in Britannia Rex aliquis esse potuerit.

Lucia (alias ex Baronio Luceia) virgo Romae 25. Junii in Martyrologio. haec ex Petro in Catalogo lib. 6. cap. 4. & Vincentio in Speculo histor. lib. 12. cap. 97. ab Ancian barbaro Rege capta, cum ei dixisset se Deum caeli habere sponsum non tolum ab omni libidine intacta ab eo est dimissa; verum etiam ejus exemplo ad Christi fidem conversus eam liberam fecit, Romamque redeuntem profecutus, una cum ea martyrium subit, in Martyrologio legimus Romae eam passam cum aliis viginti duobus. Vincentius in Speculo loc. citato videtur hanc Luciam coniungere cum Lucilla: de qua jam diximus, propter nominis, & historiae similitudinem: cum tamen in Martyrologio, & apud Petrum in Catalogo diversis diebus adnotentur.

Christina virgo illustrissima Tyri apud lacum Vulsinum 24. Julii anno Domini 287. plurimis, usq; acerbissimis tormentis primum a parente, deinde sub alio Judice Patris successore torta, novissime a Juliano Praefide sagittarum infixione, martyrii sui cursum complevit.

Christina alia virgo, pariter & martyr in Perside 13. Martii clara, habetur in Martyrologio eo die.

Prisca nobilis virgo Romana 18. Januarii quae tredecim annos nata Claudii Imperatoris jussu multis, & acerbissimis tormentis est excruciat, demum pro Christo, capite plexa est.

Maxima, & Donatilla sorores virgines, & Secunda virgo duodecim annorum, Tuburbi Lucernariae in Africa 10. Julii in persecutione Valeriani variis poenis affectae, novissime gladio jugulatae sunt.

Cyilla virgo filia S. Triphoniae uxoris Decii Caesaris, Romae 28. Octobr. sub Claudio Principe pro Christo est jugulata: memoria vero S. Tryphoniae in Martyrologio die 18. ejusdem mensis celebris habetur.

Domna, Agapes, & Theophila virgines, Nicomediae 28. Decembr. in persecutione Diocletiani, post longa certamina cum Indo Eunucho diverso mortis genere coronam martyrii

ei sunt affectatæ; verum de Theophila pudicitia a petulantium injuria divinitus servata, infra dicemus factæ 6.

Eulalia virgo Barcinonæ 12. Februarii, sub Diocletiano pro Christo cruci affixa fuit.

Eulalia item altera virgo duodecim annorum, cum Julia pariter virgine, Emeritæ in Hispania 10. Decembris. hæc plurima, eaque acerbissima pro Christi confessione tormenta perpessa, igne tandem spiritum reddidit sub Maximiano imperatore.

Leocadia virgo Toleti in Hispania 9. Decembris. hæc in persecutione Diocletiani, a Deciano Præfecto dira carceris custodia macerata, cum gravissimos beata Eulaliæ Emeritanæ, & reliquorum martyrum cruciatus audisset, genibus in oratione positus, impollutum spiritum Christo reddidit: hinc factum est; ut Julianus A. theopiscopus Toletanus apud Surium in vita S. Ildefonsi, eam vocet confessorem, in Martyrologio verò appelletur martyr. Cæterum illud sanè est admirabile, quod de S. Leocadia refert Julianus loco citato; & nosler Mariana lib. 5. de rebus Hispaniæ cap. 10. cum enim Sanctus Ildefonsus hæreticos, qui perpetuam Deiparæ virginitatem negabant, verbo, & libro edito exugnasset, eodem anno, quo vestem a Deipara accepit, vel ut aliqui malunt, proximo die 9. Decembris, eidem Sanctæ Leocadiæ sacro; oratione ante ejusdem virginis tumulum Sancto Ildefonso, præsentibus Rege Recceisintho, clero, & populo, accidit, ut sepulchri lapide, quo tegebatur, & quem vix triginta fortissimi homines loco movere potuissent, spontè sublaro tumulo, egressa Leocadia virgo pulcherrima manum Ildefonsi tangeret eique diceret: *per te vivit Domina mea, omnibus clamantibus Deo gratias in caelo, & in terris.* Ildefonsus in Leocadiæ laudes effusus urbis ejaque Regis patrocinium commendavit, cupidulque tantæ rei ad posteritatem certo testimonio propagandæ, cultum petebat, quo velum virginis, quod ipse naau tenebat, præcideret, & illa jam in sepulchrum se recipiens retrahebat: tandem Rex gladiolum ex vagina detractam cum lachrymis, & magna animi demissione illi obtulit, sicque veli partem, qua virginis caput tegebatur, abscidit, ea veli pars cum gladio thecis argenteis reposita, ad hanc diem in Toletani templi sacratio servatur, & visitur. hæc ex Juliano & Mariana.

Justina martyr Antiochiæ sub Diocletiano

26. Septembris. hæc Cypriani Magi præstigiis a dæmone, ut virginitatis propositum diceret, & ut cujusdam libidini assentiretur, acriter tentata, Deiparam Virginem patronam singularem, teste Nazianzeno oratione de SS. Cypriano, & Justina, invocans, & jejunis, aliisque asperitatibus corpus domans, omnes tartarei serpentis tentationes vicit: quin etiam Cyprianum convertit, cum quo postea martyrium illustre consummavit.

Engratia, vulgò Engratia, virgo Lusitana Cæsaraugustæ sub Daciano Hispaniarum Præfide 16. Aprilis. hæc perillustri genere nata, & cuidam Duci Narbonensi in conjugem data, cum apud se virginitatem servare constituisset, & ad sponsum mitteretur multis comitata, præsertim decem & octo nobilibus ex sua cognatione Cæsaraugustam pervenit, ubi Dacianum in Christianos sævientem suæ crudelitatis coarctavit: quare jussu Daciani comprehensa, lanicato corpore, mamilla abscissa, & jecore avulso adhuc superstes in carcere inclusa est, donec ulceratum corpus putresceret, tandem clavo frontem ejus transigi jussit Tyrannus, Illi verò 18. comites factæ virginis, quorum nomina in Martyrologio eo die recensentur, simul pænis affecti interempti sunt, anno Domini 300. horum illustre martyrium Prudentius versibus exornavit. hæc ex Martyrologio, & Thelauto Concionatorum. 2.

Euphemia virgo Chalcedonensis sub Diocletiano 16. Septembris innumera tormentorum genera superans, rursus feris objecta, cum ad Dominum orasset, ut jam spiritum suum susceperet, una ex bestiis morsum sancto corpori infigente, cæteris pedes ejus lambentibus, immaculatum spiritum Deo reddidit. In ejus templo celebrata est SS. Synodus Oecumenica Chalcedonensis: quin etiam ex Nicophoro lib. 15. cap. 5. cum ad pedes corporis hujus martyris in ejus sepulchro vespere positus esset liber continens fidem Catholicam, & alter continens hæresim Eutychetis confundentis in Christo duas naturas, manè oratione præmissa, & reserato sepulchro Catholicorum liber inventus est in manibus S. Euphemie: Aper autem, tanquam res vana, & nullius pretii temerè ad illius pedes projectus jacebat. ita Nicophor.

Fimiana virgo Calpharnii Urbis Præfide filia 24. Novembris, Ameriæ in Ilbria sub Diocletiano variè cruciata, martyr occubuit.

Eutropia puella 12. annorum cum Lybia, &

A a a a

Leo-

36.
Leocadia
virgo
martyr.

S. Ildefon-
sus alia ve-
ste à Dei-
para insi-
gnitus.
S. Leocadia
è tumulo
egressa S.
Ildefonsum
commen-
dat.

S. Euphe-
mia mira-
culo fides
Catholicæ
confirmat-
ur.

Leonide fororibus Palmyrae in Syria 15. Junii per diversa tormenta ad coronam martyrii pervenerunt, de quibus in vita S. Febroniae apud Surium toni 3.

37.
Soteris
virgo &
martyr.

Soteris virgo Romae 10. Februarii nobili genere nata graviter, & diutissime propter Christum alapis caesa, cum caetera quoque poenarum genera vicisset, gladio vitam finivit anno 304. quam S. Ambrosius in exhortatione ad virginum tatem egregie laudat, & lib. 3 de Virginibus suae forori in exemplum proponit.

Irais virgo Alexandrina Antinopoli in Aegypto 22. Septembris. Quae ad hauriendam aquam est egressa, cum vidisset navim Confessoribus Christi onustam, relicta hydria protinus se illis adjunxit, ac simul cum iis in urbem ducta, prima omnium post multa supplicia capite caesa est, deinde Presbyteri, Episcopi, & Virgines, alique omnes eodem mortis genere sunt consumpti.

Basilissa virgo, & martyr Nicomediae 3. Septembris, quae novem annos nata, in persecutione Diocletiani cum verbera, ignes, ac bestias divina virtute superasset, in oratione spiritum Deo reddidit.

Justina & Rufina virgines 19. Julii, quod Idolum confregissent Hispani a Diogeniano Praeside equuleo, unguis, carcere, inedia, & variis torsionibus afflictæ, tandem Justina in carcere, Rufina cervice confracta in confessione Domini spiritum exhalaverunt.

Vissia virgo, & martyr Firmi in Piceno 12. Aprilis.

Fausta virgo Cyzici in Propontide 20. Septembris sub Maximiano Imperatore immansissimè tora ab Evilasio Idolorum Sacerdote, cumque post multa tormenta eam mediam secare vellet, & carnifices laedere non valerent, stupens Evilasius, in Christum credit, novis igitur tormentis cum Evlasio ipso, iussu Imperatoris cruciata, transivit ad Dominum.

Menodora, & Metrodora, & Nymphodora sorores virgines 10. Sept. in Bithynia sub Maximiano Imperatore martyrio sunt coronatae.

Theodosia virgo Tyria 18. annos circiter nata Caesarea in Palestina 7. Aprilis, quae cum sanctos Confessores ante tribunal stantes publice salutasset, atque rogasset, ut, cum ad Dominum pervenirent, sui recordarentur, à militibus tenta lateribus, & mammis ad interiora usque dilaniatis in mare projicitur, in persecutione Maximini; cuius egregium certamen litte-

ris mandavit Eusebius lib. 8. hist. cap. 17.

Valentina virgo Gazae in Palaestina 25. Julii ad aram, ut immolaret, adducta, cum calcibus eam evertisset, dirissime cruciata una cum sociis virgine in ignem coniecta cucurrit ad sponsum anno Domini 307. de qua Eusebius eodem lib. cap. 18.

Dominiça virgo, & martyr in Campania 6. Julii: haec cum Idola fregisset, ad bestias damnata, sed ab iis nil laesa, demum capite obruncata migravit ad Dominum, cuius corpus Tropea in Calabria summa veneratione aservatur.

Ennata virgo Caesarea in Palaestina 13. Novembris sub Maximino, haec humeris, & pectore ad lumbos usque nudata, à quodam nomine Marci viro fero, ac crudeli, & viribus robusto per forum, & publicas plateas verberibus crudelissimè caesa, demum igne cremata est anno Domini 303 quemadmodum scribit Eusebius lib. 8. cap. 19.

Catharina Alexandrina virgo nobilissima, 38. atque in omni liberalium artium scientia eruditissima, cuius memoria apud Graecos, & Latinos est celeberrima die 25. Novembris atrocissimè ex cruciata est. Haec ante baptismum à Deipara per visum Christo in sponsam oblata, & ab eo rejecta, quod non esset pulchra: suscepto baptismo, iterum à Deipara Christo praesentata, benignissimè recipitur, & annulo ab eo subarratur, què exspecta in digito invenit: quare Christi amore succensa, mundi pompas contemnere cepit: cum verò Maximinum Imperatorem in multos propter Christianam religionem variis tormentis saevientem reprehendisset, ipsa propter eandem Christi fidem, cum quinquaginta Philosophos, qui ad eam coarguendam convenerant, Faustina quoque ipsius Maximini uxorem, & Porphyrium belli Ducem sua praedicatione convertisset (qui omnes postea martyrio sunt coronati) capitis obruncatione suum martyrium complevit, eius corpus ab Angelis in montem Sina mirabiliter delatum, ibidem frequenti Christianorum concursu pia veneratione colunt, de qua Molanus in Annotationibus ad Usuardum affirmat, illam Latinis factam notissimam ob peculiaria patrocinia in expeditione terrae sanctae praestita. Cardinalis Baronius tom. 3. Annal. ad annum 307. mulierem illam Alexandrinam Christianam, quam Eusebius lib. 8. hist. cap. 27. tacito nomine dicit, opibus, nobilitate, & exquisi-

38.
Catharina
Alexandrina
virgo & martyr
Christi

quisita doctrina insignem, nullis Maximini precibus, quasi importunis adduci potuisset, ut ejus impuræ voluptari obsequeretur, ideoque fuga multatam omnibus bonis spoliasset; existimat fuisse S. Catharinam quam vult à Maximino, quod eam vehementer deperiret, post fugam diligenter conquistam, nec sibi consentientem martyrio affecisse. Nec obstat, quod Ruffinus lib. 8. cap. 17. mulierem aliam vocavit Dorotheam: fieri eam potuit, ut ante baptismum vocaretur Catharina, seu ut alii scribunt Hecatarina ab Hecate, sed post baptismum dicta sit Dorothea: verum priore nomine fuisse magis notam, hæc ex Baronio.

Virgines sacræ apud Heliopolim ad Libanum sitam, tempore Juliani Apostatæ magna crudelitate ab infidelibus earum urbium incolis in loco publico vestibus nudatæ, oculis insultantium sunt expositæ, tonsis ad contumeliam criminibus, quas postea dissecabant bifariam & ad illarum intestina devoranda porcos provocabant, viscerum extremitate consucto illis alimento operata, quo non tam facile ea porci internoferent, sed consuetum alimentum necessitudo appetentes neciam humanas discerperent, hæc ad verbum Sozom. lib. 5. cap. 9.

Bibiana virgo Romæ 2. Decemb. sub Juliano Imperatore sacrilego, ob Christum tamdiu est plumbatis caesa, donec redderet spiritum.

Flavia virgo Romana Messana 5. Octobris cum sanctis Placido, Eutychio, & Victorino fratribus aliisque Monachis pro Christi fide à Manucha immani pirata necati sunt anno 539.

Augusta virgo filia Marruci Principis genere, & opibus insignis, natione, ut ferunt, Alemanni Idolorum cultoris, qui inclinato jam Imperio Romano in agro Forolivienfi nõ procul è Seravallo arcem sibi construxerat. hæc clam patre Christi fidem cum baptismo suscepit, Deoque virginitatem suam dicavit, quo cognito pater eam graviter objurgat, sed cum in fide Christi constans persisteret, duos ei dentes evelli, & in carcerem detrudi fecit. deinde inter duas arbores mediam suspendi, ac subiecto igne torqueri iussit, sed nil læsa rotam prominentibus clavibus ad dilacerandum virginis corpus excogitat, qua per Angelum contracta, capite truncata ad sponsum pervenit die 27. Martii, eam post mortem Deus multis miraculis illustrè reddidit, cuius vitam describit Surius tom. 7.

His adungere possemus complures alias virgines & martyres, de quibus in hist. Ecclesia-

sticis, & in Martyrologio præclara leguntur.

Sirmii recoluntur septem virgines, & martyres 9. Aprilis.

Antiochiæ alix quadraginta sub Decio 24. Septembris.

Heracleæ alix quadraginta sub Licinio Tyranno, quas in fide erudierat S. Ammon Diaconus, qui cum eis passus est.

In Perside quoque tempore Constantii Imperatoris sub Sapore Rege Persarum, complures per totam Persidis Regionem pro Christi nomine gladio caesi sunt, ex quibus plurimæ sacræ virgines fuerunt, inter quas Tarbula soror S. Simeonis Episcopi Seleuciæ, & Ctesiphontis cum pedissequa sua stipitibus alligatæ, ferræque scissæ, crudelissimè necatæ sunt. Harum omnium memoria die 22. Aprilis in Martyrologio clara habetur.

In Africa quoque passio plurima sanctarum virginum sub Hunnerico Vandalorum Rege Ariano, quæ suspendia, pondera, laminaeque ignitas tolerantæ martyrii agonem feliciter consumarunt, quarum memoria in Martyrologio extat die 16. Decembris.

Ad has revocare possumus virgines sacræ, quæ Catholicam Religionem contra Arianos profitebantur; quos enim, quantaque indigna ab eis passæ sint Alexandria, satis declarat S. Athanasius in Apologia sua ad Constantium, Epistola Synodalis Concilii Alexandrini apud eundem Athanasium in Apologia secunda, de quibus Cardinalis Baronius tom. 3. ad annum Domini 335. quo modo etiam sanctimoniales virgines in Palæstina ab iisdem Arianis graviter vexatæ fuerint, narrat S. Eusebius Vercellensis in Epistola è carcere data ad Vercellenses, & alios, quæ extat apud Lippomannum tom. 2. & Baronium tom. 3. ad annum 336.

VIRGINES MARTYRES IN Hispania sub persecutione Arabica,

Nec silentio prætereunda sunt virgines illæ in Hispania omni præconio celebrandæ, quæ in Arabica persecutione pro Christi fide mortem fortiter oppetierunt, quarum triumphos à se inspectos sanctus Eulogius Presbyter, & inelyrus Christi martyr, cuius memoria 11. Martii celebris habetur, dum in carcere detineretur, accurate est profecutus. Nos brevissimè eas indicabimus.

Nundo & Alodia virgines sorores Osæ die

11. Martii 22. Q.